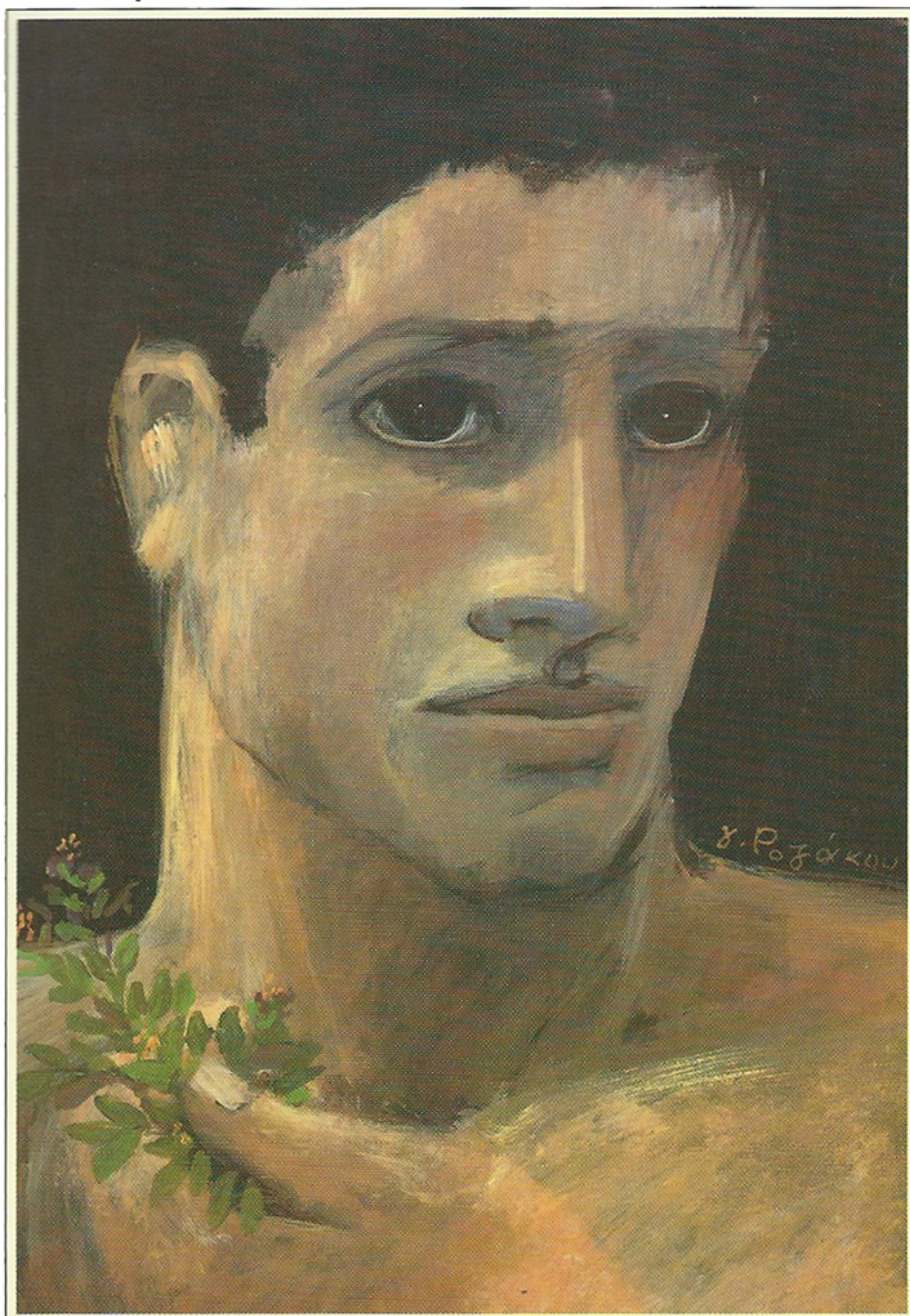

MIKIS THEODORAKIS

Romancero Gitano

ΚΥΚΛΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ
ΓΙΑ ΚΙΘΑΡΑ ΚΑΙ ΦΩΝΗ

CYCLE DE CHANSONS
POUR GUITARE ET VOIX

CYCLE OF SONGS
FOR GUITAR AND VOICE

LIEDERZYKLUS
FÜR GITARRE UND STIMME

ΠΟΙΗΣΗ / POÉSIE / POETRY / TEXTE
FEDERICO GARCÍA LORCA

ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

ADAPTÉ EN GREC PAR /
RENDERED INTO GREEK BY /
INS GRIECHISCHE ÜBERTRAGEN BEI
ODYSSEUS ELYTIS

EDITIONS
ROMANOS
ROMANOS MUSIC PUBLISHERS L.P.

Romancero Gitano

1. ΤΟΥ ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΥ <i>EL AMARGO</i> <i>BALLAD OF THE DOOMED MAN</i> <i>DER VERBITTERTE</i>	1
2 . ANTONIO TORRES HEREDIA I	5
3. ANTONIO TORRES HEREDIA II	10
4. ΧΑΜΟΣ ΑΠΟ ΑΓΑΠΗ <i>MORT D'AMOUR</i> <i>DEATH FOR LOVE</i> <i>LIEBESTOD</i>	14
5. Η ΚΑΛΟΓΡΙΑ Η ΤΣΙΓΓΑΝΑ <i>LA NONNE GITANE</i> <i>THE GYPSY NUN</i> <i>DIE ZIGEUNERNONNE</i>	18
6. ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΙΝΕΜΕΝΗΣ <i>PRECIOSA ET LE VENT</i> <i>THE WIND AND THE BEAUTY</i> <i>VOM WIND UND DER VIELGEPRIESNEN</i>	23
7. Η ΠΑΝΤΕΡΜΗ <i>SOLEDAD</i>	29

MIKIS THEODORAKIS

1. ΤΟΥ ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΥ

EL AMARGO

(Romancero Gitano)

Cycle de chansons

Poésie: Federico García Lorca
Adapté par: Odysseus Elytis

Andante ♩. = 70

Canto

Chitarra

⑥ in re

Ει- κο- σι- τρεις του Θε- ρι-
I- ko- si- tris tou The- pi-

4

στή στου Πι- κρα- μέ- νου την αυ- λή πά- νε και λεν, πά- νε και
sti stou Pi- kra- me- nou tin a- vli pa- ne ke len, pa- ne ke

8

λέ- νε: Άν το μπο- ρείς δυ- στu- χι- σμέ- νε, στο πε- ρι- βό- λι σου έβ- γα
le- ne: Άn to bo- ris di- sti- hi- sme- ne, sto pe- ri- vo- li sou ev- ga a-

12

πό- ψε και τα λου- λού- δια σου ό- λα κό- ψε.
ro- pse ke ta lou- lou- dia sou o- la ko- pse.

16

Γρά- ψε στη θύ- ρα σου σταυ- ρό- βά- λε α- πό
Gra- pse sti thi- ra sou sta- vro va- le a- po

19

κά- τω τ'ό- νο- μά σου τι θα φουν- τώ- σουν στα πλευ-
ka- to t'o- no- ma sou ti tha foun- do- soun sta ple-

22

ρά σου τα χιά τσου- κνί- δες κι α- γρι- ά-
vra sou ta- hia tsou- kni- des ki a- gri- a-

25

δες.
des.

29

Πά- ρε κε- ριά, πά- ρε λα- μπά- δες μά- θε τα
Pa- re ke- ria, pa- re la- ba- des ma- the ta

32

χέ- ρια να στα- ρώ- νεις κι α- πά- νο α- πό την ε- ρη-
he- ria na sta- vro- nis ki a- pa- no a- po tin e- ri-

35

μιά γε- ψου της νύ- χτας τηδρο- σιά τι πριν πε- ρά- σουν μή- ves
mia ye- psou tis ny- htas ti dro- sia ti prin pe- ra- soun mi- nes

40

ὁ-ο θα κεί-τε-σαι στα σά-βα-να^a.
dio tha ki-te-se sta sa-va-na^a.

43

Στους ου-ρα-νούς τα-χιά προ-βαί-νει ο τα-ξι-
Stous ou-ra-nous ta-hia pro-ve-ni o ta-xi-

46

άρ-χης και πη-γαί-νει που 'χει το σύν-νε-φο σπα-
ar-his ke pi-ye-ni pou 'hi to si-ne-fo spa-

49

θί στρά-φτει και πάει και δεν μι-λεί.
thi stra-fti ke pai ke den mi-li.

52

Ει-κο-σι-τρείς του Θε-ρι-
I-ko-si-tris tou The-ri-

55

Ει-κο-σι-τρείς του Θε-ρι-
I-ko-si-tris tou The-ri-

58

στή μέ- σα stin έρ- μη την αυ- λή τα μά- τια α- νοί- γει ο Πι- κρα-
sti me- sa stin er- mi tin a- vli ta ma- tia a- ni- yi o Pi- kra-

dolce

62

μέ- νος της μοί- ρας ο ση- μα- δε- μέ- νος κι ει- κο- σι- τρεις τ'Αυ- γού-
me- nos tis mi- ras o si- ma- de- me- nos ki i- ko- si- tris t'Av- gou-

66

σου γέρ- νει και τα πι- κρο- σφα- λεί.
stou yer- ni ke ta pi- kro- sfa- li.

Εικοσιτρείς του Θεριστή
στον Πικραμένον την αυλή
πάνε και λεν, πάνε και λένε:
«Αν το μπορείς δυστυχισμένε,
στο περιβόλι σου έβγα απόψε
και τα λουλούδια σου όλα κόψε.

Γράψε στη θύρα σου σταυρό
βάλε από κάτω τ' όνομά σου
τι θα φουντώσουν στα πλευρά σου
ταχιά τσουνκνίδες και αγριάδες.

Πάρε κεριά, πάρε λαμπάδες
μάθε τα χέρια να σταυρώνεις
κι απάνω από την ερημιά
γέψου της νύχτας τη δροσιά
τι πριν περάσουν μήνες δυο
θα κείτεσαι στα σάβανα».

Στους ουρανούς ταχιά προβαίνει
ο ταξιάρχης και πηγαίνει
που 'χει το σύννεφο σπαθί
στράφτει και πάει και δεν μιλεί.

Εικοσιτρείς του Θεριστή
μέσα στην έρμη την αυλή
τα μάτια ανοίγει ο Πικραμένος
της μοίρας ο σημαδεμένος
κι εικοσιτρείς τ' Αυγούστου
γέρνει και τα πικροσφαλεί.

MIKIS THEODORAKIS

2. ANTONIO TORRES HEREDIA I

(Romancero Gitano)

Cycle de chansons

Poésie: Federico García Lorca
Adapté par: Odysseus Elytis

Andante con moto ♩ = 98

Canto

Chitarra

Κά- του στης α- κρο- πο- τά-
Ka- tou stis a- kro- po- ta-

legato

6

μιάς το μο- νο- πά- τι περ- πα- τά- ει
mias to mo- no- pa- ti per- pa- ta- i

11

κρα- τών- τας βέρ- γα λυ- γα- ριάς και στη Σε- βίλ- λια πά- ει.
kra- ton- das ver- ga li- ga- rias ke sti Se- vi- lia pa- i.

16

Τα κα- τσα- ρά του γυα- λι- στά πέ- φτουν στα
Ta ka- tsa- ra tou yia- li- sta pe- ftoun sta

21

μά- τια του μπρο- στά στην ό- ψη του εί- ναι με- λαμ-
ma- tia tou bro- sta stin o- psi tou i- ne me- lam-

26

ψός
psos

α- πό του φεγ- γα- ριού το φως.
a- po tou fe- ga- riou to fos.

31

Κά- πο- τε λί- γο στα- μα-
Ka- po- te li- go sta- ma-

36

τά, κό- βει λε- μό- νια στρογ- γυ- λά
ta, ko- vi le- mo- nia stro- gi- la

41

τα ρί- χνει το νε- ρό να στρώ- σει
ta ri- hni to ne- ro na stro- si

46

και να το χρυ- σα- φώ- σει.
ke na to hri- sa- fo- si.

cresc.

51

57

f

E- κεί στης α- κρο- πο- τα- μιάς το μο- νο- πά- τι να: τον φτά- νουν
 E- ki stis a- kro- po- ta- mias to mo- no- pa- ti na: ton fta- noun

legato

62

κά- τω απ' τα κλώ- νια μιας φτε-
 ka- to ap' ta klo- nia mias fte-

66

λιάς χω- ρο- φυ- λά- κοι και τον πιά- νουν.
 lias ho- ro- fi- la- ki ke ton pia- noun.

70

A- πο- βρά- δης η ώ- ρα ο- χτώ τον σούρ- νουν
 A- po- vra- dis i o- ra o- hto ton sour- noun

74

σε κε- λί μι- κρό
 se ke- li mi- kro

77

α- πό- ζω κά- θον- ται φυ- λά- νε
 a- po- xo ka- thon- tai de fi- la- ne

80

πί- νουν ρα- κι και βλα- στη- μά- νε.
 ri- noun ra- ki ke vla- sti- ma- ne.

84

Κά- πο- τε λι- γο
 Ka- po- te li- go

88

στα- μα- τά, κό- βει λε- μό- - νια στρογ- γυ-
 sta- ma- ta, ko- vi le- mo- - nia stro- gi-

93

λά τα ρί- χνει το
 la ta ri- hni to

97

νε- ρό να στρώ- σει και να το χρυ-
 ne- ro na stro- si ke na to hri-

102

σα- φώ- σει.
 sa- fo- si.
 cresc.

Κάτου στις ακροποταμιάς το μονοπάτι περπατάει
κρατώντας βέργα λυγαριάς και στη Σεβίλλια πάει.

Τα κατσάρά του γυαλιστά πέφτουν στα μάτια του μπροστά
στην όψη του είναι μελαμψός από του φεγγαριού το φως.

Κάποτε λίγο σταματά, κόβει λεμόνια στρογγυλά
τα ρίχνει το νερό να στρώσει και να το χρυσαφώσει.

Εκεί στις ακροποταμιάς το μονοπάτι να: τον φτάνουν
κάτω απ' τα κλώνια μιας φτελιάς χωροφυλάκοι και τον πιάνουν.

Αποβραδís η ώρα οχτώ τον σέρνουν σε κελί μικρό
απέξω κάθονται φυλάνε πίνουν ρακί και βλαστημάνε.

MIKIS THEODORAKIS

3. ANTONIO TORRES HEREDIA II

(Romancero Gitano)
Cycle de chansons

Poésie: Federico García Lorca
Adapté par: Odysseus Elytis

Andante ♩ = 60

Canto

Ξάφ- νου στον πο- τα- μό α- πό πέ- ρα φώ- νές ξε- σκί- σαν τον α-
Xaf- nou ston po- ta- mo a- po pe- ra fo- nes xe- ski- san ton a-

Chitarra

rasq.

4 Allegro ♩ = 100

γέ- ρα.
ye- ra.

Έ- μπη- γε κά- πρου δαγ- κω-
E- bi- ye ka- prou da- go-

8

νιές μες στα ψη- λά πο- δή- μα- τα χί- μα- γε
nies mes sta psi- la po- di- ma- ta hi- ma- ye

11

κι έ- κά- νε βου- τιές και δελ- φι- νιού πη- δή- μα-
ki e- ka- ne vou- ties ke del- fi- niou pi- di- ma-

14

τα. Η τρα- χη- λιά του η κρε- με- ζιά μου- σκε- ψε
ta. I tra- hi- lia tou i kre- me- zia mou- ske- pse

17

μες στα αί- μα- τα μα οι κά- μες ή- των ή- των
mes sta e- ma- ta ma i ka- mes i- tan i- tan

21

έ- ξι και δεν ε- μπο- ραε πια ν'αν- τέ- ξει.
e- xi ke den e- bo- rae pia n'an- de- xi.

24

Αχ, Αν- το- νί- το Ελ Κά- μπο- ρί- ο, φεγ- γα- ρο-
Ah, An- to- ni- to El Ka- bo- ri- o, fe- ga- ro-

27

με- λα- με- λαμ- ψέ μου κι ασ- προ- γα- ρού- γα- ρού- φα-
me- la- me- lam- pse mou ki as- pro- ga- rou- ga- rou- fa-

30

λέ μου. Αχ, Αν- το- νί- το Ελ Κά- μπο- ρί- ο, π'ά- ξι- ζες
le mou. Ah, An- to- ni- to El Ka- bo- ri- o, p'a- xi- zes

33

μια βα- σί- λι- σα μνη- μό- νε- ψε την Πα- να-
mia va- si- li- sa mni- mo- ne- pse tin Pa- na-

36

γά για ti to-ra tha se fai to kri-o ti to-ra

39

θα πε-θα- pe-θα- νεις πια.

42

Andante ♩ = 60

Στην ά- κρη ε- κεί του πο- τα- μου τρεις γλώσ- ses βγή- κε το αί- μα

Stin a- kri e- ki tou po- ta- mou tris glo- ses vyi- ke to e- ma

rasq.

45

Allegro ♩ = 100

του τρεις γλώσ- ses βγή- κε το αί- μα

triglo- ses vyi- ke to e- ma

49

του στην ά- κρη ε- κεί του πο- τα- μου κι α- νά- γει-

triglo- ses vyi- ke to e- ma

52

pe την κε- φα- λή με τα σφί- με να χεί-

re tin ke- fa- li me ta sfig- me- na hi-

55

λη li και το- τε πα- ρια και μι-α φω- νή ni μό- νο ε- φω- mo- no e- fo-

58

τί- στη ο ου- ρα- νός κι άγ- γε- λος βερ- γο- λυ- γε- ρός ήρ- θε και ir- the ke

62

rall *a tempo*

τ'ά- να- ψε καν- τή- λι. dim.

Ξάφνου στον ποταμό από πέρα φωνές ξεσκίσαν τον αγέρα.
Έμπηγε κάπρου δαγκωνιές μες στα ψηλά ποδήματα
χίμαγε κι έκανε βουτιές και δελφινιού πηδήματα.

Η τραχηλιά του η κρεμεζιά μούσκεψε μες στα αίματα
μα οι κάμες ήταν - ήταν έξι και δεν εμπόραε πια ν' αντέξει.

Αχ, Αντονίτο Ελ Καμπορίο, φεγγαρομελαμψέ μου
κι ασπρογαρούφαλέ μου.

Αχ, Αντονίτο Ελ Καμπορίο, π' άξιζες μια βασίλισσα
μνημόνεψε την Παναγιά τι τώρα θα σε φάει το κρύο
τι τώρα θα πεθάνεις πια.

Στην άκρη εκεί του ποταμού τρεις γλώσσες βγήκε το αίμα του
τρεις γλώσσες βγήκε το αίμα του στην άκρη εκεί του ποταμού
κι ανάγειρε την κεφαλή με τα σφιγμένα χείλη
και τότε πια καμιά φωνή μόνο εφωτίστη ο ουρανός
κι άγγελος βεργολυγερός ήρθε και τ'άναψε καντήλι.

MIKIS THEODORAKIS

4. ΧΑΜΟΣ ΑΠΟ ΑΓΑΠΗ

MORT D'AMOUR

(Romancero Gitano)

Cycle de chansons

Poésie: Federico Garcia Lorca

Adapté par: Odysseus Elytis

Poco lento ♩ = 60

Canto

Chitarra

4

7

10

14

Τι εί- ναι κεί- νο που φω- τά,
Ti i- ne ki- no pou fo- ta,

μά- να, στα δώ- μα- τα ψη- λά;
ma- na, sta do- ma- ta psi- la?

Κοι- μή- σου γε μου κι είν' αρ- γά,
Ki- mi- sou yie mou ki in' ar- ga,

σή- μα- νε η ω- ρα έν- τε-
si- ma- ne i o- ra en- te-

κα. κά. Μά- να, στα μά- τια μου για δεξ,
ka. ka. Ma- na, sta ma- tia mou yia des,

λά- μπου- νε τέσ- σε- ρις φω- τιές.
la- bou- ne te- se- ris fo- ties.

Δεν εί- ναι τί- πο- τα, έ- λα
Den i- ne ti- po- ta, e- la

17

πα- ρια. είν' τα μπα- κι- ρια α- στρα- φτε- ρά. ra.

20

Μέ- σα στη νύ- χτα και στη ζέ- στη Me- sa sti ni- hta ke sti ze- sti

23

φέγ- γαν οι τοί- χои απ' τον α- σβέ- στη. fe- gan i ti- hi ap' ton a- sve- sti.

26

Τη φυ- σαρ- μό- νι- κα γλυ- κά παί- ζα- νε Σε- ρα- φείμ me- Ti fi- sar- mo- ni- ka gli- ka pe- za- ne Se- ra- fim mi-

29

κρά. Μέ- σα στη νύ- χτα kra. Me- sa sti ni- hta

32

και στη ζέ- στη φέγ- γαν οι τοί- χои απ' τον α- ke sti ze- sti fe- gan i ti- hi ap' ton a-

35

σβέ- στη. Μά- να μου, ευ- θύς που ξε- ψυ- χή- σω
sve- sti. Ma- na mou, ef- this pou xe- psi- hi- so

38

μη- νύ- σε- τέ το στους αν- θρώ- πους σ'ό- λη τη γη, σ'ό- λους τους
mi- ni- se- te to stous an- thro- pous s'o- li ti yi, s'o- lous tous

41

τό- πους κα- τά Βο- ριά κα- τά Νο- τιά
to- pous ka- ta Vo- ria ka- ta No- tia

44

μαν- τά- τα στεί- λε- τε πι- κρά. Μέ- σα στη νύ- χτα
man- da- ta sti- le- te pi- kra. Me- sa sti ni- hta

47

και στη ζέ- στη φέγ- γαν οι τοί- χοι απ' τον α-
ke sti ze- sti fe- gan i ti- hi ap' ton a-

50

σβέ- στη. Κι οι πόρ- τες τ'ου- ρα- νού χτυ- πού- σαν
sve- sti. Ki i por- tes t'ou- ra- nou hti- pou- san

53

κι ό- λα τα δά- ση α- χο- λο- γού- σαν
ki o- la ta da- si a- ho- lo- gou- san

ψη- λά δεν έ- βλε- πες κα-
psi- la den e- vle- pes ka-

56

νέ- να
ne- na

κι οι φλό- γες φούν- τω- ναν ο- λο- έ- να.
ki i flo- yes foun- do- nan o- lo- e- na.

- Τι είναι εκείνο που φωτά, μάνα, στα δώματα ψηλά;
- Κοιμήσου γιέ μου κι είν' αργά, σήμανε η ώρα έντεκα.
- Μάνα, στα μάτια μου για δεξ, λάμπουνε τέσσερις φωτιές.
- Δεν είναι τίποτα, έλα πια, είν' τα μπακίρια αστραφτερά.

Μέσα στη νύχτα και στη ζέστη φέγγαν οι τοίχοι απ'τον ασβέστη.
Τη φουσαρμόνικα γλυκά παίζανε Σεραφείμ μικρά.
Μέσα στη νύχτα και στη ζέστη φέγγαν οι τοίχοι απ'τον ασβέστη.

- Μάνα μου, ευθύς που ξεψυχήσω μηνύσετέ το στους ανθρώπους
σ' όλη τη γη, σ' όλους τους τόπους
κατά Βοριά κατά Νοτιά μαντάτα στείλετε πικρά.

Μέσα στη νύχτα και στη ζέστη φέγγαν οι τοίχοι απ' τον ασβέστη.
Κι οι πόρτες τ' ουρανού χτυπούσαν κι όλα τα δάση αχολογούσαν
ψηλά δεν έβλεπε κανένα κι οι φλόγες φούντωναν ολοένα.

MIKIS THEODORAKIS

5. Η ΚΑΛΟΓΡΙΑ Η ΤΣΙΓΤΑΝΑ

LA NONNE GITANE

(Romancero Gitano)

Cycle de chansons

Poésie: Federico García Lorca

Adapté par: Odysseus Elytis

Quasi Recit - Lento ♩ = 60

Canto

Bou-νά και σύ-γε-φα μα-κριά - σ'ό-λα τρι-γύ-ρω σι-γα-λιά
Vou-na ke sig-ne-fa ma-kria - s'o-la tri-yi-ro si-ga-lia

Chitarra

rasq.

4

τα λιό-φυ-τα γα-λη-νε-μέ-να και τα σπι-τά-κια α-σβε-στο-
ta lio-fi-ta ga-li-ne-me-na ke ta spi-ta-kia a-sve-sto-

7

Allegro ♩ = 100

μέ-με-να. 3 3 rit. Σ'έ-να α-χε-
me-na. S'e-na a-he-

deciso

10

ρο-χρω-μο πα-νί κεν-τά η κα-
ro-hro-mo pa-ni ken-ta i ka-

14

λό-για η μι-κρή ά-χου, τι ό-μορ-
lo-gia i mi-kri a-hou, ti o-mor-

19

φα - - - κεν- τά- ει το - - - χε- ρά- κι της - - - πός
 fa - - - ken- da- i to - - - he- ra- ki tis - - - pos

24

πά- ει. Βά- νει που- λιά, βά- νει δεν- τριά.
 pa- i. Va- ni rou- lia, va- ni den- dria,

29

βά- νει και τ' ά- στρα τα χρυ- σά
 va- ni ke t'a- stra ta hri- sa

34

βά- νει στις τέσ- σε- ρις τις κό- χες
 va- ni stis te- se- ris tis ko- hes

38

τέσ- σε- ρις α- γρι- ο- μο- λό- χες.
 te- se- ris a- gri- o- mo- lo- hes.

42

Σ'ε- να α- χε- ρό- χρω- μο πα- νί
 S'e- na a- he- ro- hro- mo pa- ni

deciso

46

κεν- τά η κα- λό- για η μι- κρή
ken- da i ka- lo- gia i mi- kri

50

μα κά- θε τό- σο α- να- - - στε- νά- ζει και κά- τι
ma ka- the to- so a- na- - - ste- na- zi ke ka- ti

55

με το νου - - της βά- ζει.
me to nou - - tis va- zi.

59

Λι- γο το χέ- ρι στα- μα- τά
Li- go to he- ri sta- ma- ta

63

μες στον α- έ- ρα και κοι- τά
mes ston a- e- ra ke ki- ta

67

στα μά- τια της π'α- νοι- γο- κλείουν
sta ma- tia tis p'a- ni- go- klioun

δυο κα- βα- λά- ρη- δες περ- νούν.
 dio ka- va- la- ri- des per- noun.

75

Κι ύ- στε- ρα πά- λι στο - - πα- νί ξε- σπά η κε-
 Ki i- ste- ra pa- li sto - - pa- ni xe- spa i ka-

80

λό- για η - - μι- κρή τι πο- τά- μια, τι χορ-
 lo- gia i - - mi- kri ti po- ta- mia, ti hor-

84

τά- ρια, τι λιο- τρό- πια, τι φεγ- γά- ρια
 ta- ria, ti lio- tro- pia, ti fe- ga- ria

87

πλά- σμα- τα της α- ρε- σιάς της
 pla- sma- ta tis a- re- sias tis

89

της ο- νει- ρο- φαν- τα- σιάς της.
 tis o- ni- ro- fan- da- sias tis.

Βουνά και σύγνεφα μακριά σ' όλα τριγύρω σιγαλιά
τα λιοφύτα γαληνεμένα και τα σπιτάκια ασβεστωμένα.

Σ' ένα αχερόχρωμο πανί κεντά η καλόγρια η μικρή
άχου, τι όμορφα κεντάει το χεράκι της πώς πάει.

Βάνει πουλιά, βάνει δέντριά, βάνει και τ' άστρα τα χρυσά
βάνει στις τέσσερις τις κόχες τέσσερις αγριομολόχες.

Σ' ένα αχερόχρωμο πανί κεντά η καλόγρια η μικρή
μα κάθε τόσο αναστενάζει και κάτι με το νου της βάζει.

Λίγο το χέρι σταματά μες στον αέρα και κοιτά
στα μάτια της π' ανοιγοκλείουν δυο καβαλάρηδες περνά

Κι ύστερα πάλι στο πανί ξεσπά η καλόγρια η μικρή
τι ποτάμια, τι χορτάρια, τι λιοτρόπια, τι φεγγάρια
πλάσματα της αρεσιάς της της ονειροφαντασίας της.

MIKIS THEODORAKIS
6. ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΙΝΕΜΕΝΗΣ
 PRECIOSA ET LE VENT
 (Romancero Gitano)
 Cycle de chansons

Poésie: **Federico García Lorca**
 Adapté par: **Odysseus Elytis**

$\text{♩} = 90$

Canto

Chitarra

4

γάρ- ρι
ga- ri

χο- ρεύ- ει κιέρ- χε- ται με
ho- re- vi kier- he- te me

χάρ- ρη
ha- ri

έρ- χε- ται μες στις ε- ρη-
er- he- te mes stis e- ri-

8

μιές
mies

α- πό το φως α- ση- μω- μέ- νη
a- po to fos a- si- mo- me- ni

μι- κρή τσι- γά-
mi- kri tsi- ga-

12

νά η Παι- νε- μέ- νη.
na i Pe- ne- me- ni.

15

Ως τη θω- ρεί πε- τιέ- ται
Os ti tho- ri pe- tie- te

πό- νω
pa- no

ο ά- νε- μος ο α- κοι- μι-
o a- ne- mos o a- ki- mi-

18

στος
stos

Που- νέν- τες άν- τρας πο- νη- ρός
Pou- nen- des an- dras po- ni- ros

21

κοι- τά- ει τη μι- κρή, κοι- τά- ει
ki- ta- i ti mi- kri, ki- ta- i

κι ο- λό- γλυ- κα
ki o- lo- gli- ka

24

της τρα- γου- δά- ει.
tis tra- gou- da- i.

27

Μι- κρού- λα μου ά- σε να ση- κώ- σω
Mi- krou- la mou a- se na si- ko- so

29

το φου- στα- νά- κι σου να ι- δώ
to fou- sta- na- ki sou na i- do

ά- σε με λί- γο να σ'αγ-
a- se me li- go na s'a-

32

γι- ξω
gi- xo

και της κοι- λί- τσας σου ν'α- νοί- ξω
ke tis ki- li- tsas sou n'a- ni- xo

35

το πό-δο το γα-λα-ζω-πό.
to ro-do to ga-la-zo-ro.

37

39

Πε-τάει το ντέ-φι τρο-μαγ-μέ-νη
Pe-tai to de-fi tro-mag-me-ni

41

και τρέ-χει, τρέ-χει η Παι-νε-μέ-νη
ke tre-hi, tre-hi i Pe-ne-me-ni

44

θεί θι ά-νε-μος άν-τρας που κρα-τεί
thi a-ne-mos an-dras pou kra-ti

47

μια σπά-θα σπά-θα α-στρα-φε-ρή.
mia spa-tha spa-tha a-stra-fte-ri.

49

A-χου, το κύ-
A-hou, to ki-

52

μα πώς στε-νά-ζει
ma pos ste-na-zi

o κά-μπος, ά-
ka-bos, a-

55

χου, πώς χλω-μιά-ζει
hou, pos hlo-mia-zi

παί-ζει των ί- σκίων τη φλο-γέ-ρα
pe-zi ton i- skion ti flo-ye-ra

59

μέ-σα στο σκο-
me-sa sto sko-

τει-νό α-
ti-no a-

63

γέ-ρα.
ye-ra.

solo

67

71

Τρέ- χα, Πα- νε- μέ- νη, τρέ- χα
Tre- ha, Pe- ne- me- ni, tre- ha

τι ό- που να 'να θα προ-
ti o- pou na 'ne tha pro-

79
φτά- ξει
fta- xi

ο ά- νε- μος και θα σ'αρ-
o a- ne- mos ke tha s'ar-

πά- ξει
pa- xi

82
να τος, χι- μάει α- πό ψη- λά
na tos, hi- mai a- po psi- la

γλει- φε- ται γλώσ- σες τις εν-
gli- fe- te glo- ses tis e-

85
νιά.
nia.

Στο πρό- το σπí- τι η Πα- νε-
Sto pro- to spi- ti i Pe- ne-

88
μέ- νη
me- ni

χώ- νε- ται μέ- σα α- λα- φια- σμέ- νη
ho- ne- te me- sa a- la- fia- sme- ni

91
την ε- ρω- τά- νε να τους πει
tin e- ro- ta- ne na tous pi

κι ε- κεί- νη λέει κι α- νι- στο-
ki e- ki- ni lei ki a- ni- sto-

94
 ρεί.
 ri.
 E- νό απ' τη λύσ- σα του θε-
 E- no ap' ti li- sa tou the-

97
 ρί- o
 ri- o
 γυρ- νάει ο ά- νε- μος στο
 yir- naj o a- ne- mos sto
 κρύ- o
 kri- o

100
 δέρ- νει το σπί- τι και το
 der- ni to spi- ti ke to
 ζώ- νει
 zo- ni
 τα κε- ρα- μί- δια του δαγ-
 ta ke- ra- mi- dia tou da-

103
 κώ- νει
 go- ni
 τα κε- ρα- μί-
 ta ke- ra- mi-

106
 δια του δαγ- κώ- νει.
 dia tou da- go- ni.

Ντέφι χτυπώντας το φεγγάρι
 χορεύει κι έρχεται με χάρη
 έρχεται μες στις ερημιές
 από το φως ασημωμένη
 μικρή τσιγγάνα η Παινεμένη.

-Μικρούλα μ' άσε να σηκώσω
 το φουστανάκι σου να ιδώ
 άσε με λίγο να σ'αγγίξω
 και της κοιλίτσας σου ν' ανοίξω
 το ρόδο το γαλαζωπό.

Άχου, το κύμα πώς στενάζει
 ο κάμπος, άχου, πώς χλωμιάζει
 παίζει των ίσκιων τη φλογέρα
 μέσα στο σκοτεινό αγέρα.

Στο πρώτο σπίτι η Παινεμένη
 χώνεται μέσα αλαφιασμένη
 την ερωτάνε να τους πει
 κι εκείνη λέει κι ανιστορεί.

Ως τη θωρεί πετιέται πάνω
 ο άνεμος ο ακοίμιστος
 πουνέντες άντρας πονηρός
 κοιτάει τη μικρή, κοιτάει
 κι ολόγλυκα της τραγουδάει.

Πετάει το ντέφι τρομαγμένη
 και τρέχει, τρέχει η Παινεμένη
 ξοπίσω της ακολουθεί
 άνεμος άντρας που κρατεί
 μια σπάθα - σπάθα αστραφτερή.

-Τρέχα, Παινεμένη, τρέχα
 τι όπον να 'ναι θα προφτάζει
 ο άνεμος και θα σ' αρπάξει
 να τος, χιμάει από ψηλά
 γλαίφεται γλώσσες τις εννιά.

Ενώ απ' τη λύσσα του θεγνό
 ο άνεμος γυρνάει στο χρέο
 δέρνει το σπίτι και το ζάνει
 τα κεραμίδια του δαγκώνει.

MIKIS THEODORAKIS

7. Η ΠΑΝΤΕΡΜΗ

SOLEDAD

(Romancero Gitano)

Cycle de chansons

Poésie: Federico García Lorca

Adapté par: Odysseus Elytis

Adagio ♩ = 64

Solo
Chitarra

5

Canto

Chitarra

10

Σκά- βουν το χώ- μα οι πε- τει- νοί
Ska- voun to ho- ma i pe- ti- ni

σκά- βουν ζη- τών- τας την α-
ska- voun zi- ton- das tin av-

13

γί
yi

την ώ- ρα που στα σκο- τι-
tin o- ra pou sta sko- ti-

16

νά
na

βγαί- νει η Παν- τέρ- μη κον γυρ-
vye- ni i Pan- der- mi ke yur-

19

νά.
na.

Μαύ- ρη μαυ- ρί- λα είν' η ψυ- χή
Ma- vri ma- vri- la in' i psi- hi

22

της
tis

κι ω- χρό μπα- κι- ρι το πε- τσι
ki o- hro ba- ki- ri to pe- tsi

25

της
tis

τα στή- θια της ω- σάν τ'α- μό-
ta sti- thia tis o- san t'a- mo-

28

νια
nia

που τα χτυ- πούν χω- ρίς συ- μό- νια.
rou ta hti- poun ho- ris si- bo- nia.

31

Poco più Lento

Παν-
Pan-

τέρ- μη, τι ζη- τάς ε- δώ μό- νη σου
der- mi, ti zi- tas e- do mo- ni sou

34

rit.

Tempo I

δί- χως σύν- τρο- φο; μό- νη σου
di- hos sin- dro- fo? mo- ni sou

Κι αν εί- ναι κά- τι που ζη-
Ki an i- ne ka- ti pou zi-

37

τό-
to

πε μου, σε γνοιά- ζει ε- σέ- να- νε;
pe mou, se gnia- zi e- se- na- ne?

40

Ζη-τάω ε-κεί-νο που ζη-τώ ζη-τάω την ί-δια ε-
 Zi-tao e-ki-no pou zi-to zi-tao tin i-dia e-

43

μέ-να νε. Παν-τέρ-μη, πες ποιος ο καη-
 me-na ne. Pan-der-mi, pes pios o kai-

46

μός σου ποιος ο α-γά-τρε-τος καη- μός σου;
 mos sou pios o a-gia-tre-ftos kai- mos sou?

49

Ποιος ο καη-μός μου; Μαύ-ρη πί-σα ε-γ-
 Pios o kai-mos mou? Ma-vri pi-sa e-yi-

52

η λι-νή μου η που-κα-μί-σα και μες στο σπί-τι σαν τρε-λή
 i li-ni mou i pou-ka-mi-sa ke mes sto spi-ti san tre-li

55

σούρ-νω το ξέ-πλε-κο μαλ-ο λί.
 sour-no to xe-ple-ko ma-li. rit.

58

Παν-τέρ-μη, λού-σε το κορ-μί σου
Pan-der-mi, lou-se to kor-mi sou

61

λούσ' το χει-λι-δο-νό-νε-ρο
lous' to he-li-do-no-ne-ro

64

κι ά-σε κυ-ρά μου την ψυ-χή
ki a-se ki-ra mou tin psi-chi

67

άσ' τη-νε νά 'βρει ά-να-πα-μό.
as' ti-ne na 'vri a-na-pa-mo.

70

χέσ hes

73

μέσ mes

77

θά-μα-τα στα μα-κρι-νά χα-ρά-μα-

79

τα. Πί-κρες μα-ζί - - και θά-μα-

82

τα στα μα-κρι-νά χα-ρά-μα- τα. rit.

Σκάβουν το χώμα οι πετεινοί
σκάβουν ζητώντας την αυγή
την ώρα που στα σκοτεινά
βγαίνει η Παντέρμη και γυρνά.

Μαύρη μαυρίλα είν' η ψυχή της
κι ωχρό μπακίρι το πετοί της
τα στήθια της ωσάν τ' αμόνια
που τα χτυπούν χωρίς συμπόνια.

- Παντέρμη, τι ζητάς εδώ
μόνη σου δίχως σύντροφο;

- Κι αν είναι κάτι που ζητώ
πε μου, σε γνοιιάζει εσένανε;
Ζητάω εκείνο που ζητώ
ζητάω την ίδια εμένανε.

- Παντέρμη, πες ποιος ο καημός σου
ποιος ο αγιάτρευτος καημός σου;

- Ποιος ο καημός μου;
Μαύρη πίσσα εγίνη η λινή μου η πουκαμίσσα
και μες στο σπίτι σαν τρελή
σούρνω το ξέπλεκο μαλλί.

- Παντέρμη, λούσε το κορμί σου
λούσ' το χελιδονόνερο
κι άσε κυρά μου την ψυχή σου
άσ' τηγε νά 'βρει αναπαμό.

Άχου, τσιγγάνικες ψυχές
κι ολόκρυφες νεροσυρμές
πίκρες μαζί και θάματα
στα μακρινά χαράματα.